

Cuốn sách tôi không bao giờ quên

Số ra mùa Xuân 2012 của tạp chí “Cuộc đời & sự sống” (London, Anh) có một bài viết về cuốn sách “Con đường” trong mục “Cuốn sách tôi không bao giờ quên”, của tác giả Esther Bentley, người đọc cuốn sách này lần đầu tiên cách đây hơn 60 năm.

12-06-2012

“Tôi đã đọc nó và cuối cùng đã nhận được bình an”

viết bởi Esther Bentley, 86 tuổi

William Court, Bristol

CON ĐƯỜNG của *Josemaria Escriva*

Lúc ấy, tôi 24 tuổi và phải nằm liệt giường vì bệnh lao phổi. Sau thời gian mang thai khó khăn, tôi đã sinh được một bé trai, tên bé là John; tôi quá yếu để có thể chăm sóc con. Căn bệnh đã hủy hoại cơ thể tôi và tinh thần của tôi trở nên tồi tệ đến mức tôi bắt đầu đánh mất hy vọng. Vào một ngày nọ, tôi chia sẻ với bác sĩ của tôi rằng tôi sợ mình sẽ chết. Cô ấy nhẹ nhàng bảo tôi đừng sợ chết và cho tôi mượn cuốn sách đó.

Tôi không thật sự quan tâm nhưng cũng bắt đầu đọc và rồi tôi đã không thể dừng lại được. *Con đường* được viết bởi một Linh mục Công giáo Tây Ban Nha, người được phong thánh vào năm

2002. Ngài là người tin rằng cuộc sống thường nhật cũng có thể là một con đường nên thánh. Cuốn sách nói về lòng biết ơn vì những gì bạn có và tập trung vào những điều tốt, chứ không phải điều xấu. Đây là lần đầu tiên sau nhiều tháng, tôi cảm nhận được sự bình an. Giáng sinh năm đó, tôi đã có thể dậy và dùng bữa tối, rồi bốn tuần sau tôi đã đủ sức để chăm sóc cho John và cho con rửa tội.

Tôi sẽ mãi yêu cuốn sách này - Nó đã thay đổi cái nhìn của tôi về cuộc sống.